

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

"Οί άνθρωποι καταδικάσαμε τόν Θεό σέ θάνατο. Ό Θεός όμως, διά τής Αναστάσεώς Του, μάς καταδικάζει σε άθανασία. Γιά τά χτυπήματα, μάς άνταποδίδει τούς έναγκαλισμούς. Γιά τίς βρισιές, τίς εϋλογίες. Γιά τόν θάνατο, τήν άθανασία. Ποτέ δέν δείξαμε οί άνθρωποι τόσο μίσος πρός τόν Θεό, όσο όταν Τόν σταυρώσαμε.

Καί ποτέ δέν έδειξε ό Θεός τόση αγάπη πρός τούς ανθρώπους, όσο όταν αναστήθηκε. Οί άνθρωποι ήθελαν νά καταστήσουν τόν Θεό θνητό, αλλά ό Θεός, διά τής Αναστάσεώς Του, κατέστησε τούς ανθρώπους άθάνατους. Δέν υπάρχει πλέον θάνατος.

Μέ τήν Ανάσταση τοϋ Θεανθρώπου Ιησοϋ Χριστοϋ ή ανθρώπινη φύση όδηγήθηκε τελεσίδικα στήν όδό τής άθανασίας καί ζεί αιώνια".

Τά λόγια αυτά ενός συγχρόνου θεολόγου τής Έκκλησίας μας, τοϋ αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, μάς δείχνουν ότι ή Ανάσταση τοϋ Κυρίου μας είναι το κορυφαίο γεγονός τής Ιστορίας τοϋ κόσμου.

Ό Αναστημένος Χριστός δέν αφήνει μόνο κενό τό μνημείο τής ταφής Του. Ανοίγει τήν ανθρώπινη καρδιά καί τήν κάνει νά αφήνει πίσω, εφόσον υπάρχει ή πίστη, τό βάρος τής ματαιότητος καί τοϋ φόβου. Τήν οδηγεί από τήν φθορά πρός τήν άφθαρσία, από τήν απομόνωση πρός τήν κοινωνία.

Καί αλλάζει τήν πορεία τοϋ κόσμου, μολοντί οί άνθρωποι έξακολουθοϋμε νά απορρίπτουμε τόν Θεό είτε μέ τήν άπιστία είτε μέ τήν άδιαφορία μας.

Έξακολουθοϋμε νά άγνοοϋμε τά δώρα τής ειρήνης, τής συμφιλίωσης, τής ένότητας, τής αγάπης πού μάς έδωσε καί νά επιλέγουμε τήν κατάρρα τοϋ πολέμου καί τής έξοντώσεως τοϋ άλλου, τήν πρόταξη ενός δικαιωματοσμοϋ πού μάς κάνει νά θεωροϋμε τόν πλησίον μας είτε έχθρό είτε άξιο μόνο γιά τήν έξυπηρέτηση τών συμφερόντων μας.

Έξακολουθοϋμε νά φοβόμαστε τόν θάνατο καί νά κλείνουμε τά μάτια στήν Ανάσταση, παραδομένοι σέ έναν τεχνοκρατικό μηδενισμό, μέ τόν όποιο φιμώνουμε τή συνείδησή μας, γιά νά περάσουμε καλά, χωρίς νά βλέπουμε ότι ό θάνατος δέν είναι τό τέρμα τής ύπάρξεώς μας, αλλά τό Πάσχα, τό πέρασμα στήν αιώνια ζωή καί κοινωνία μέ τόν Χριστό.

Γι' αυτό καί ή Έκκλησία δέν θά πάψει νά μάς προτρέπει, μέ τή ζωή καί τήν παράδοσή της, νά καταστήσουμε τήν Ανάσταση τό κορυφαίο γεγονός καί τής δικής μας, τής προσωπικής μας ιστορίας. Νά αναστηθοϋμε από τήν άμαρτία καί τό κακό διά τής μετανοίας. Νά αναστηθοϋμε από τήν διχόνοια διά τής συγχωρήσεως. Νά αναστηθοϋμε από τό πάθος τής αυτοθεώσεως διά τής ταπεινώσεως.

Νά αναστηθοϋμε από τήν ματαιότητα τής επικρατήσεως εις βάρος τών άλλων διά τοϋ πολέμου, τών όπλων, τής χρήσεως τής τεχνολογίας πρός ύποδούλωση, διά τής έν Χριστώ έλευθερίας, τής ψυχής δηλαδή πού δέν κλείνεται στά παρόντα, αλλά έλπίζει στά αιώνια. Διά τής ειρηνικής καρδιάς, πού δέν ζητά τήν επικράτηση, αλλά τή συνύπαρξη.

Διά τής αληθείας, πού μόνο τό Άνέσπερο Φώς τοϋ Χριστοϋ προσφέρει, δοκιμασμένο στά πρόσωπα τών Αγίων, τών γνησίων φίλων τοϋ Θεοϋ, καί όχι οί ψεύτικες ύποσχέσεις ενός κόσμου πού δέν μπορεί νά καταλάβει ότι ή ανθρώπινη ύπερηφάνεια καί άλαζονεία έχουν τέλος.

Ή Ανάσταση τοϋ Χριστοϋ μάς ξαναδίνει τόν αληθινό προορισμό μας. Οί άνθρωποι είμαστε πλασμένοι «κατ' εικόνα Θεοϋ» (Γεν. 1,26). Ή άξία μας δέν έξαρτάται από τή χρησιμότητα, ούτε από τήν άπόδοση, ούτε από τήν κοινωνική μας θέση καί επιφάνεια, αλλά από τό κατά πόσον μπορούμε νά πιστέψουμε στόν Χριστό καί νά ζήσουμε τή ζωή πού ό "Ιδιος μάς προσφέρει μέσα από τήν Έκκλησία καί τό Εϋαγγέλιό Του.

Νά νικήσουμε κάθε τι πού έχει σχέση μέ τόν θάνατο, δηλαδή τήν άδικία, τόν φόβο, τό άγχος, τό ψέμα, τή βία, τήν έκμετάλλευση τοϋ συνανθρώπου. Ή Ανάσταση μάς βεβαιώνει ότι ό άνθρωπος δέν είναι μία βιολογική ύπαρξη, πού νικιέται από τόν χρόνο. Είναι πρόσωπο πού γιά χάρη του ό Θεός έγινε άνθρωπος, σταυρώθηκε, αναστήθηκε καί μάς περιμένει στή βασιλεία Του, τήν όποία προγεϋόμαστε στήν Έκκλησία.

Αυτή τή συγκλονιστική στιγμή, πού ἐορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ὄχι ὡς ἔθιμο, ἀλλά ὡς γεγονός, ὡς παρόν καί μέλλον πού μᾶς περιμένει, ἅς θυμηθοῦμε τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: "οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἄλλες οὐράνιες δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα οὔτε κάτι ἄλλο εἴτε στόν οὐρανό εἴτε στόν ἄδη οὔτε κανένα ἄλλο δημιούργημα θά μπορέσουν ποτέ νά μᾶς χωρίσουν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς, ὅπως αὐτή φανερώθηκε στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ"(Ρωμ. 8, 38-39).

Ἄς μοιραστοῦμε λοιπόν τή χαρά, ἅς γίνουμε μάρτυρες τοῦ Ἀναστημένου Θεοῦ μας μέ ἐλεήμονα καρδιά, μέ συγχώρηση, μέ ἀλήθεια, μέ ἐλπίδα, μέ ἀνάταση ψυχῆς, ἀγκαλιάζοντας τόν κάθε συνάνθρωπο, προσευχόμενοι γιά τήν εἰρήνη τοῦ σύμπαντος κόσμου, κοινωνώντας Τον στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πού εἶναι ἡ συνεχῆς βίωση τοῦ Πάσχα, προσπαθώντας νά κρατήσουμε τήν πίστη ὡς τήν τελική μας ἐλπίδα!

Καί Ἐκεῖνος θά εἶναι μαζί μας "ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας, ὡς τή συντέλεια τοῦ κόσμου" (Ματθ. 28, 20), ὡς ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής μας!

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη! Κάθε εὐλογία, ἀδελφοί, καί σέ σᾶς καί στίς οἰκογένειές σας!

**+ Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**